

gration ofte savner helt grundlæggende og basale danskundskaber. Her er der virkelig behov for en massiv indsats.

Vi må og skal tilrettelægge en politik, der sikrer, at de fremmedsprogede børn, når de starter i første klasse, taler og forstår dansk på et niveau, der overflødiggør brug af tolke og tolærsystemet.

Derfor skal vi efter Det Konservative Folkepartis opfattelse oprette egentlige modtageklasser, hvor de fremmedsprogede børn kan lære dansk forud for en indslusning i folkeskolens almindelige klasser. Det er en forudsætning for, at vi kan tilrettelægge en uddannelse af de fremmedsprogede elever, der også sikrer dem en chance for en god voksertilværelse.

Samtidig skal vi for at sikre et godt socialt liv i folkeskolens klasser og så sandelig også for at sikre et godt fagligt niveau begrænse antallet af fremmedsprogede elever i klasserne. Det Konservative Folkeparti har i B 89 foreslået, at andelen af fremmedsprogede elever højst må udgøre 25 pct. af en klasse. Det vil altså betyde, at der normalt kun vil være tre, fire, fem fremmedsprogede elever i en klasse.

Endelig skal vi afskaffe kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning. En forudsætning for en vellykket integration er, at man behersker det danske sprog. Ressourcerne skal derfor anvendes til bedre og øget danskundervisning, ikke til modersmålsundervisning. Hvis forældrene mener, at deres børn skal beherske deres modersmål, så er det en opgave for forældrene, ikke for den danske folkeskole.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Helge Adam Møller gav sin ordførertale en slags overskrift og indledende resumé, der lød således:

Stram og retfærdig skal den danske flygtninge- og udlændingepolitik være – og så behøvede han egentlig ikke sige mere, sagde han; resten var underpunkter.

Jeg kunne ikke undgå at komme i tanker om, at indenrigsministeren i sin tale havde et lignende ordvalg, men også kun lignende: Indenrigsministeren sagde »stram, men også humanistisk«, altså stram, men medmenneskelig, hvor Det Konservative Folkepartis ordfører siger »stram og retfærdig«.

Nu er retfærdighed jo en udmærket ting, og jeg vil gerne være med til at behandle f.eks. færdselsyndere og andre lovovertrædere

stramt og retfærdigt. Men her er der altså tale om mennesker, som ofte befinder sig i en ulykkelig situation efter at have været udsat for frygtelige begivenheder, og som er adskilt fra deres hjem, deres familie og deres kultur – og så kan Det Konservative Folkepartis ordfører mene, at han kan nøjes med at sige »stram og retfærdig«, og at der egentlig ikke behøver siges mere!

Jeg må virkelig have lov til at benytte lejligheden til at sige, at jeg nødigt vil se vores nuværende indenrigsminister byttet ud med hr. Helge Adam Møller, når han kan være så stram i betrækket.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg har et spørgsmål til hr. John Vinther, som jeg forsøgte at få afklaret forleden dag, da vi drøftede spørgsmålet om busning af skolebørnene:

Jeg kan forstå, at hr. John Vinther fastholder, at det er konservativ politik at opnå, at der maksimalt må være 25 pct. indvandrerbørn og flygtningebørn i en skoleklasse.

Derfor vil jeg godt have svar på, om man i den forbindelse vil anvende tvang over for de Brønshøjbørn, der skal til Vesterbro, og de Vesterbrobørn, der skal til Brønshøj.

Jeg fik ikke svar på det sidst, og nu vil jeg godt have det afklaret.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg er glad for, at hr. John Vinther også medtog integrationspolitikken i sit indlæg. Men jeg har et spørgsmål til hr. John Vinther, som anstillede den betragtning, at kommunerne skulle have adgang til at afvise fremmede:

I mit indlæg sagde jeg, at vi var åbne for en drøftelse af, hvilke midler der kan bringes i anvendelse for at forbedre eller ændre det bosætningsmønster, som vi har, og som er uheldigt, i hvert fald når man ser på, hvilke konsekvenser det har for vore skoler.

I den forbindelse vil jeg spørge hr. John Vinther: Hvad så, når man har afvist en fremmed og der ikke flytter en dansker ind? Er man så indstillet på at betale lejen for den pågældende bolig, eller skal den udgift pålignes de resterende lejere? I sidstnævnte tilfælde vil disse jo blive endnu dårligere stillet.

Det er ikke, for at det skal være pindehuggeri, men blot for at nævne et eksempel på, hvor let det er at komme med en principiel betragtning,